

Text 4: L'oncle Patrício²⁸

L'oncle Patrício és un home del poble que té la dona molt cuinera. I cada any per Pasqua, dos dies abans, ella feie les mones per a tots los acovidats, per a tots los que els-i eren padrins i per a tots los de la família. L'undemà de fer les mones, arribave Patrício del mas a casa, i una auor de coques!

— Mira, Patrício — li die la dona —, hai fet les mones. Guaita que les veuràs. Mira, an esta hi hai posat mel, an esta hi hai posat figues...

Pero arribave el dia de Pasqua, l'hora de minjá s'les mones, i a Patrício n'hi tocave un tallet. Així va passar un any, i dos i tres.

Pero al quart, va dir»

— La no em fotreu!

Va agarrar, arribe a casa, i una altra vegada, una auor!

— Mira, Patrício — li die la dona —, hai fet les mones.

— Ah, sí? A veure, Maria?

Puige cap dalt, agarre, mire les mones, un pam de goig!, com sempre. Vat aquí que l'undemà, a l'hora d'anar cap al mas, agarre i se'n pose dos a cada cornaló. I marxe tot content. En ser al trós, agarre i se les minge. Torné cap a casa tranquil. I la dona, a l'hora de repartir les mones:

— Mira, Teresa. Mira, Maria.

Faltaen quatre mones!

— Patrício, has vist les mones?

— Cap any n'hai pogut tastar, enguany me n'hai fotut quatre!

[lónkle patrísio éz ùn óme ðet pòple ke té la ñona mórt kùñéra // i
káðán per páskwa / dóz ðíez aþáns / éla fíje þez mónes per a tó:oz
akoþiðáts / per a tó:oz ketzi érem paðinz i per a tó:oz ðe la familiá //
lundemá ðe fí lez mónes / ariþáþe patrísio ðel máz a káza / júna
ðíó ðe kókes //
míra / patrísio / li ðíe la ñona / ár fél:ez mónes // gwáïta ke þez
þeúras // míra / an ésta jái pozad mél / an ésta jái pozat fíges //
pero ariþáþet dia ðe páskwa / lóra ðe mindjáz lez mónes / ja patrísio
ni tokáþe úp tañét // aúfí þá pasá ùn án / i ðóz i trés //
pero al kwár / bá ðí //
já nónj fotréu //
báyará / aríþe a káza / i áftre þeyáða / unañlo //
míra / patrísio / li ðíe la ñona / ár fél:ez mónes //
a / sí // a þeüre / maría //
pújce káb dál / ayáre / míre þez mónes / úm pam de þýtl / kóm sémpre /
bát akí ke lundemá / a lóra ñaná káß al mas / ayáre i sem pýze ðóz
a káða komaló // i márje tot koþtén // en sé ał trós / ayáre i se þez míndje//
tórné káß a káza táñ trajkif // i la ñona / a lóra ðe repartí þez mónes //
míra / teréza // míra / maría //
faltæn kwátre mónes //
patrísio / áz þíz þez mónes //
káp án nái povyt:astá / angwán me nái fotuí kwátre]